

РЕШЕНИЕ

№ 21150

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8495** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „Роял Бийч“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район Л., [жк], [улица], ап. офис 1, представлявано от управителя П. Х. С., против Ревизионен акт № Р-22002224001496-091-001 от 09.10.2024г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) Б., потвърден с Решение № 759 от 07.07.2025 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на НАП, с който в тежест на дружеството са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) общо в размер на 8 098,28 лв., ведно с лихви за забава в размер на 4318,55 лв. за данъчните периоди м.12.2017г., м.12.2018г., м.12.2019г., м.12.2020г. и м.12.2021 г, както и са извършени корекции на декларираните данъчни финансови резултати по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2017, 2018, 2019, 2020 и 2021 г. с недеklarирани приходи и непризнати разходи.

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на РА се претендира отмяната му. Сочат се допуснати съществени процесуални нарушения, довели до формирането на несъответни на материалния закон правни изводи. Жалбоподателят намира за недоказани възприетите от приходната администрация обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 ДОПК, обусловили облагането по аналог. Оспорва заключението за нередовно водено счетоводство. Възражава и срещу изводите от ревизията за наличие на укрити приходи от такси. Същите намира за недоказани. Посочва, че ревизиращият екип не е предприел необходимите действия за

установяване на действителната фактическа обстановка. По тези поддържани и в с.з. от адв. Ч. съображения се претендира отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът - директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ОДОП) С. при ЦУ на НАП, не изразява становище по същество на спора.

Административен съд – София-град, III отделение, 75-и състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002224001496-20-001 от 25.03.2024 г. (л. 2232 от делото), издадена от М. И. А. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., връчена по електронен път по реда на чл. 29, ал. 4, във връзка с чл. 30, ал. 6 ДОПК на 29.03.2024 г. (л. 35).. С нея е възложена ревизия на „Роял Бийч“ ЕООД за установяване на задълженията му по ЗКПО за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2021 г. и по ЗДДС за периодите 01.12.2017 г. – 30.12.2017 г., 01.12.2018 г. – 31.12.2018 г., 01.12.2019 г. – 31.12.2019 г., 01.12.2020 г. – 31.12.2020 г., 01.12.2021 г. – 31.12.2021 г. Със ЗВР е определен ревизиращ екип в състав П. И. Г. - главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и Т. К. В.-Г. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП Б..

ЗВР е издадена във връзка с Решение № 348 от 15.03.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С. (л. 97), с което е отменен предходен РА № Р-22221023003017-091-01/14.12.2023 г. за посочените видове задължения и периоди и преписката е върната за извършване на нова ревизия.ЗВР е изменена със заповед № Р-22002224001496-020-002/17.06.2024 г. (л. 36), с която е продължен срокът за извършване на ревизията - до 29.08.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22002224001496-092-001/11.09.2024 г., връчен на 13.09.2024 г. (л. 56), срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство РА, връчен по електронен път на 15.10.2024 г. (л. 67), с който са определени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 8 098,28 лв., ведно с лихви за забава в размер на 4 318,55 лв., както и са установени допълнителни задължения по ЗКПО в общ размер на 4 712,76 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 481,39 лв.

В хода на ревизията е констатирано, че основна дейност на „Роял Бийч“ ЕООД през ревизирия период е предоставяне на туристически услуги в хотел „Р. Б.“ в [населено място].

За установяване на релевантните за облагането факти и обстоятелства на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК на ревизирия субект са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения. От задълженото лице са изискани всички първични и счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. Документи не са представени.

Извършени са посещения на декларирия адрес за кореспонденция и на обекта в [населено място]. Не е осъществен контакт с представител или упълномощено лице на ревизирия лице. Не са открити лицата, закупили имоти в обекта. По данни на управителя на хотела, същите са руски граждани и не пребивават на територията на страната.

Изпратени са ИПДПОЗЛ до дружествата, обслужващи счетоводно ревизирия лице. От тях е получен отговор, че не съхраняват документи на „Роял Бийч“ ЕООД.

С Протоколи № Р-22002224001496-ППД-001 и № Р-22002224001496-ППД-002 от 18.04.2024 г. и № Р-22002224001496-ППД-003 от 03.06.2024 г. са присъединени доказателства, събрани при извършени на дружеството проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с

Протокол № П-22221022226886-073-001/21.04.2023 г. и предходна ревизия, приключила с РА № Р-22221023003017-091-001/14.12.2023 г.

След анализ на събраните документи е установено, че през ревизираните периоди „Роял Бийч“ ЕООД е получавало суми от такси за поддръжка на продадените в хотел „Р. Б.“ апартаменти. Задължението на собствениците за заплащане на сумите е било изрично вписано като условие в нотариалните актове за продажба и представени отчети в сигнал до ЦУ на НАП. Получаваните приходи от такси не са отчетени като такива и не е бил начислен ДДС. При предходната ревизия е била извършена справка в Агенцията по вписванията, при която е установено, че общата площ на продадените обекти /апартаменти и студия/ в хотел „Р. Б.“ е 488.19 кв.м. На тази база са изчислени недекларирани приходи в размер на 8 567,33 лв. за всеки един от периодите от 2017 г. до 2021 г. /488.19 кв.м x 9 евро без ДДС на кв м. съгласно отчетите за сезоните и данните от нотариалните актове за продажба/.

Предвид наличието на данни за укрити приходи, на ревизираното лице е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002224001496-113-001/03.06.2024 ., с което е уведомено, че основата за облагане с корпоративен данък и ДДС за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124 ДОПК. Предоставен е 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства. Такива не са представени.

Връчено е и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 ДОПК.

Извършен е анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 ДОПК.

В частта по ЗДДС:

Декларираната данъчна основа на продажбите за месец декември на всяка от ревизираните години е коригирана, като към декларираните от дружеството продажби а същите данъчни периоди са прибавени установените недекларирани такива от такси за поддръжка на недвижими имоти в определения от органите по приходите размер от 8 567.73 лв. Задължението е начислено в последния месец на годината, тъй като от отчетите за реализираните приходи от такси за поддръжка е видно, че са на годишна база. Начислен е данък в размер на 1 713.55 лв. за всеки от ревизираните периоди при данъчна основа 8 567.73 лв.

В частта по ЗКПО:

Установено е, че в ГДД на дружеството за 2017 г. е посочен счетоводен финансов резултат - счетоводна печалба в размер на 3 913,37 лв., формиран положителен данъчен финансов резултат в размер на 31,34 лв. и полагащ се данък 3,13 лв.

В ГДД за 2018 г. е декларирана счетоводна печалба - 130 438,28 лв. и формиран данъчен финансов в размер на 0,00 лв.

За 2019 г. е декларирана счетоводна печалба в размер на 76 508,53 лв.. формиран положителен данъчен финансов резултат - 7 239,94 лв. и полагащ се данък – 723,99 лв.

За 2020 г. счетоводна печалба - 5 613,83 лв., формиран положителен данъчен финансов в размер на 45 548,77 лв. и полагащ се данък 4 554,88 лв.

За 2021 г. е деклариран счетоводен финансов резултат - счетоводна загуба в размер на 2 405 055,04 лв. и формиран отрицателен данъчен финансов в размер на 2 404 131,42 лв.

Съгласно изложеното в частта за ДДС недекларираните приходи от такси за поддръжка са възприети в размер на 8 567,73 лв. за всеки един от ревизираните периоди. С посочената сума са увеличени декларираните от дружеството приходи.

Отделно от това, при анализ на дневниците за покупки, е установено, че „Роял Бийч“ ЕООД е ползвало право на данъчен кредит по фактури, описани на стр. 5 - 7 на РД. Една част от тях са издадени на други лица /напр. фактура № 0...0253/10.05.2018 г. е издадена от „УНИКА ДИЗАЙН“ ЕООД на клиента „СИТ 97“ ЕООД/. Друга част не са отразени като издавани от посочените

доставчици. Установено е и ползвано данъчно предимство по една и съща фактура два пъти /напр. по фактура № [ЕГН]/02.08.2019 г., издадена от „ВИК БУРГАС“ ЕАД на стойност 7 357.04 лв. и начислен ДДС 1 471,41 лв. е ползван данъчен кредит през м. 08.2019 г. и през м. 02.2020 г./ По отразените на стр. 6-7 от РД фактури при предходната ревизия е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 634.80 лв., което обстоятелство е възприето в РА № Р-22221023003017-091-001/14.12.2023 г., потвърден в тази част с Решение № 348/15.03.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С..

В процесната ревизия осчетоводените разходи по тези фактури в размер на 3 950,71 лв. за 2018 г., 1 009,43 лв. за 2019 г., 7 895,44 лв. за 2020 г. и 318,33 лв. за 2021 г. не са признати за данъчни цели на основание чл. 26, т. 3 ЗКПО.

Вследствие на това, за 2017 г. декларираните от дружеството приходи в размер на 468 550.93 лв. са увеличени с недеklarирани такива в размер на 8 567.73 лв. След приспадане на признати разходи в размер на 468 519.59 лв. е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък по реда на чл. 122 от ДОПК размер на 8 599,07 лв. и полагащ се данък 859,91 лв.

Съответно декларираните за 2018 г. приходи в размер на 546 118,15 лв. са увеличени с недеklarирани приходи в размер на 8 567.73 лв. След приспадане на признати разходи в размер на 542 167,44 лв. /декларирани разходи 546 118.15 лв.. намалени с непризнатите за данъчни цели разходи в размер на 3 950,71 лв./ е определена данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК в размер на 12 518.44 лв. и полагащ се данък – 1251,84 лв.

За 2019 г. декларираните приходи от 720 832.58 лв. са увеличени с недеklarирани 8 567,73 лв. След приспадане на признатите разходи от 712 583.21 лв. е определена данъчна основа по чл. 122 ДОПК в размер на 16 817,10 лв. и полагащ се данък - 1 681.81 лв.

За 2020 г. е приложен същия подход. Към декларираните приходи в размер на 833 771,25 лв. са прибавени недеklarирани в размер на 8 567,3 лв. След приспадане на признати разходи в размер на 780 328.04 лв. е определена данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 ДОПК в размер на 62 011,94 лв. и полагащ се данък - 6 201,20 лв.

За 2021 г. в резултат на увеличени приходи в размер на 8 567,73 лв. и намалени разходи 318.33 лв., декларираната загуба от 2 404 131,42 лв. е намалена на 2 395 246,00 лв.

В резултат на извършените корекции с процесния РА в тежест на „Роял Бийч“ ЕООД са определени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 8 098,28 лв., ведно с лихви за забава в размер на 4 318,55 лв., както и са установени допълнителни задължения по ЗКПО в общ размер на 4 712,76 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 481,39 лв.

РА е обжалван по административен ред и потвърден с Решение № 759/08.07.2025 г. на директора на Дирекция ОДОП С., връчено по електронен път на 22.07.2025 г. (л. 11).

Съдебното оспорване на РА е иницирано с жалба, подадена чрез ТД на НАП на 28.07.2025 г.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети приобщените към ревизионната преписка писмени документи и електронен носител. Приети са и допълнително изисканите от ответника документи, налични на л. 95-154.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 156 ДОПК и след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална и персонална

компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Ревизията на жалбоподателя е възложена със ЗВР №Р-220002224001496-020-001 от 25.03.2024 г., издадена от М. И. А. на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., оправомощена със Заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. на зам. изпълнителен директор на НАП /л. 19/, № 3-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. /л. 22/, № 3-ЦУ-607/25.03.2024 г. на зам. изпълнителен директор на НАП (л. 25) и приложението към нея на л. 31, както и Заповед №РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. /л. 26/. Ревизионният акт е издаден от органът, възложил ревизията и определят със ЗВР ръководител на ревизията – П. И. Г., т. е. от лица, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК. Компетентността на възлагащия ревизията орган от ТД на НАП Б. е учредена посредством горепосочените заповеди и произтича от разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ДОПК, вр. с чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите. Във връзка с тяхното приложение е постановено Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. на Общото Събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на Върховния административен съд по Тълкувателно дело № 2/2024 г., с което е даден следният отговор на поставения за тълкуване въпрос: „Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.“. С цитираното Тълкувателно решение е прието, че ревизионният акт не е опорочен от обстоятелството, че ревизията е възложена и в състава на издалите РА органи по приходите са участвали органи от друга териториална дирекция, тъй като възложилият ревизията е от кръга на тези лица по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП, като в тези именно случаи не е необходимо и мотивиране по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да компрометират законосъобразността на РА. В хода на ревизионното производство са предприети редица процесуални действия с оглед обективното и безпристрастно установяване на фактите и обстоятелствата от значение за определяне на задълженията по ЗКПО и ЗДДС, вкл. и с оглед дадените указания в решение № 348/15.03.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С.. Доказателствата са събирани по предвидените в ДОПК способы. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното дружество са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, но такива не са представени писмени доказателства. Пасивността му е констатирана и в предходното ревизионно производство, доказателствата от което са редовно приобщени в настоящата ревизия. Всички събрани и приобщени към ревизионната преписка документи са подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Ревизирания субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за

писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновали предложените размери на задълженията.

По материалната законосъобразност на акта:

Няма спор, че ревизията на жалбоподателя е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като приходните органи са приели установеност на обстоятелствата по чл. 122, ал.1, т. 2, т. 4 и т. 5 ДОПК – наличие на данни за укрити приходи или доходи (т. 2); липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред (т. 4); документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване (т. 5).

В случая наличието на тези обстоятелства е напълно обосновано от обективните констатации за пълна липса на счетоводна отчетност при жалбоподателя, непредставяне на каквото и да е документи от негова страна за целите на облагането и данните за укрити приходи под формата на събрани такси за поддръжка от собствениците на обекти в хотел „Р. Б.“, [населено място].

Като инстанция по същество и съобразно служебното начало по чл. 9, ал 3 ДОПК, настоящият съд с определение № 32020 от 01.10.2025 г. е указал на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест, при условията на пълно и главно доказване, да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения, оборващи констатациите на оспорения РА. На жалбоподателя е указано, че на основание чл.124, ал. 2 ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване и противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. На основание чл. 171, ал. 5 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК му е указано също, че твърденията във връзка със счетоводната му отчетност, следва да се установят с ангажиране на съдебно-счетоводна експертиза. Съобщено му е, че по делото липсват документи, установяващи твърденията в жалбата, че с получените от собствениците на имотите средства за такси са покрити разходи за консумативи и други разходи за комплекса. В тази насока му е указано писмено да посочи получените от него в периода 2017 г. – 2021 г. такси от собственици на имоти (по размер и платеж, ведно с документи за извършените плащания).

По искане на жалбоподателя в настоящото производство е допусната съдебно-счетоводна експертиза, каквато не беше проведена поради пълна липса на необходимите за изпълнението ѝ счетоводни документи. Искането за изготвяне на експертно заключение беше оттеглено от самия жалбоподател, с което действие той самият потвърждава констатираната в хода на ревизията счетоводна нередовност и липса на документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци. Не бяха представени каквито и да било доказателства, оборващи установяванията на приходните органи, основани на на официално получените от Агенцията по вписвания данни за общата площ на продадените обекти в хотел „Р. Б.“ (488.19 кв.м.), преценени съобразно вписаните в нотариалните актове за продажба условия за заплащане на такси за поддръжка от собствениците на имотите в размер на 9 евро без ДДС на кв.м. Не беше опроверган и извода на приходната администрация, че получаваните от „Роял Бийч“ ЕООД приходи от такси не са отчетени в счетоводството му и съответно върху тях не е начисляван ДДС. При тези данни законосъобразно ревизиращите са изчислили размера на недекларираните годишни приходи в размер на 8 567.73 лв. за всеки един от периодите от 2017 г. до 2021г. Доколкото е установено, че таксите са били дължими на годишна база, то законосъобразно неотчетените приходи от 8 567.73

лв. са прибавени към декларираните от дружеството продажби в последния данъчен период — месец декември на всяка от ревизираните години. В резултат на тази корекция законосъобразно е начислен допълнителен ДДС в размер на 1 713.55 лв. за отделните данъчни периоди – м.12.2017 г., м.12.2018 г., м.12.2019 г., м. 12.2020 и м. 12.2021 г. Това процедуриране е в съгласие с разпоредбите на чл. 25, ал. 4 и ал. 6, т. 1 ЗДДС и отразява спецификата на ревизията по чл. 122 от ДОПК, която се изразява в прилагането на особен доказателствен механизъм. Той е нормативно създаден, за да преодолее липсата на доказателства, породени от недобросъвестно поведение или липса на съдействие от страна на данъчния субект. По този начин се осигурява прилагането на материалния закон, въпреки липсата на задължителната първична документация. В случая органите по приходите са основали изводите си на редовно събрани писмени доказателства (нотариални актове и отчети, присъединени по надлежния ред от предходни производства) и доколкото от дружеството не са представени счетоводни документи, то неоснователно се твърди нарушение на принципите за обективност, служебно начало и истинност (чл. 3, чл. 5 и чл. 37 от ДОПК). В противоречие с изложеното в жалбата, актът не почива на „предположения и съмнения“, а на обективния факт за пълно бездействие и явно укриване на документация от страна на данъчния субект. Твърдението, че „сумите са ползвани за използвани за изплащане на консумативи и разходи за комплекса“, представлява признание, че тези приходи от такси действително са били получени от дружеството. Фактът, че с получените средства са плащани други присъщи за дейността разходи не освобождава данъчния субект от задължението да осчетоводи прихода и да начисли 20% ДДС. Тези разходите се приспадат по реда на ЗКПО, което ревизиращият екип е сторил, признавайки ги като разходи на дружеството при формиране на основата по чл. 122 ДОПК.

Законосъобразни са и извършените корекции на финансовите резултати на дружеството и определените въз основа на тях размери на задълженията за корпоративен данък. Същите произтичат от неоснователно ползвано данъчно предимство по фактури, описани на стр. 5-7 от РД, за които е установено, че са издадени на съвсем различни контрагенти, не са отразени в дневниците на самите доставчици като издадени или са ползвани повторно (двойно) в различни данъчни периоди. Д. кредит по тези фактури е отказан с влязъл в сила РА № Р-22221023003017-091-001/14.12.2023 г. (вж. решение № 33511 от 14.10.2025 г. по адм. дело № 5710/2024 г. на АССГ, 61 състав – необжалвано и влязло в сила), поради което разходите по тях законосъобразно не са признати за данъчни цели на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО (поради липса на документална обоснованост).

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО, един счетоводен разход се признава за данъчни цели само ако е документално обоснован чрез редовен първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно реалното протичане на стопанската операция. Документирането е способ за отразяване на времето, мястото и реалните участници в стопанския оборот. Тъй като жалбоподателят не е представил доказателства за плащане и не е доказал реалното извършване на тези доставки, отчетените разходи по тези фактури законосъобразно не са признати за данъчни цели. Следва да се отбележи, че в настоящото производство беше изрично указано на оспорващия, че жалбата му не съдържа конкретни доводи и възражения във връзка с установените задължения, произтичащи от неправилно осчетоводени разходи по фактурите, посочени в табличен вид на стр. 6 и стр. 7 от РД, в размер на 3950,71 лв. за 2018 г., 1009,43 лв. за 2019 г., 7895,44 лв. за 2020 г. и 318,33 лв. за 2021 г. Въпреки заявената позиция, че актът се оспорва и в тази част, от жалбоподателя не бяха ангажирани каквито и да било доказателства, които да опровергаят констатациите на приходните органи и изведените въз основа на тях изводи във връзка с облагането. Ето защо крайният извод, който се налага е, че публичните задължения

на „Роял Бийч“ ЕООД съществуват и то в определения с РА размер, поради което обжалваният административен акт е законосъобразен, а иницирираното от жалбоподателя оспорване е неоснователно.

При този изход на спора ответникът има право на разноси, но такива не са своевременно претендирани, поради което не следва да бъдат присъждани с настоящото решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Роял Бийч“ ЕООД против Ревизионен акт № Р-22002224001496-091-001 от 09.10.2024г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите Б., потвърден с Решение № 759 от 07.07.2025 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на НАП.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

Същото да се съобщи по реда на чл. 137 АПК, § 2 ДР на ДОПК.

Съдия: